

bách, »které s povinným nebo jeho m a n ž e l e m jsou příbuzní«, což zřejmě se vztahuje jak na manžela, tak i na manželku, plyne přece jasně z § 92 obč. zák., že manželka zpravidla nemůže býti nucena k výdělečné práci k tomu cíli, aby mohla plnit vyživovací povinnost vůči rodičům (§ 154 obč. zák.) a nemůže nikdy žádati na manželovi zvláštní odměnu za práce, které koná v jeho podniku výdělečném a že z toho důvodu § 2 uved. zák. se nemůže vztahovati na manželku podporující manžela v jeho povolání.

Čís. 14158.

Nejde o zmatečnost § 477 čís. 3 c. ř. s., jestliže odvolací soud potvrdí rozsudek prvního soudu zároveň opravil po stránce formální rozsudkový výrok v tom směru, že do něho pojal i rozhodnutí o namítané vzájemné pohledávce.

(Rozh. ze dne 8. února 1935, Rv I 191/34.)

Prv ý s o u d vyhověv žalobě na zaplacení 3.571 Kč uvedl mimo jiné v důvodech rozsudku, že namítané vzájemné pohledávky 3.521 Kč nejsou důvodem po právu, rozhodnutí o tom nepojal však do výroku. O d v o l a c í s o u d nevyhověl ve věci samé odvolání, rozsudek prvního soudu však doplnil ve výroku v ten smysl, že namítané vzájemné pohledávky nejsou důvodem po právu. K tomu uvedl v d ů v o d e c h: Žalovaná strana uplatňovala v řízení protipohledávky úhrnem 3.521 Kč, o kterých v řízení první stolice bylo jednáno a ohledně kterých také napadený rozsudek odůvodňuje, že nejsou po právu. Výrok o nich není však v rozsudkovém výroku obsažen, takže tento je vadný a jest jej doplniti.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání, pokud jde o vytýkané doplnění rozsudku prvního soudu, z těchto

d ů v o d ů:

Prvý soudce zabýval se protipohledávkou, kterou žalovaný namítal k započtení, učinil v příčině této pohledávky potřebná skutková zjištění a doličuje v důvodech svého rozsudku, že tato protipohledávka nepozůstává po právu. Není proto zmatečností podle §§ 503 čís. 1 a 477 čís. 3 c. ř. s., když odvolací soud, potvrdí rozsudek prvního prvního soudce, opravil výrok v tom smyslu, že do něho pojal i rozhodnutí o protipohledávce žalovaného, neboť tím přizpůsobil jen znění rozsudkového výroku obsahu důvodů rozsudku.

Čís. 14159.

Obecní zaměstnanec je povinen učiniti prohlášení podle § 25 zák. čís. 16/20 Sb. z. a n.; prohlášení to není nahrazeno úpravou požitků zaměstnancových, třebaže byla provedena podle tohoto zákona.

(Rozh. ze dne 8. února 1935, Rv I 2349/34.)